

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36771

гр. София, 17.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20231110119099 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на „фирма“ ЕАД срещу И. Б. Т., с която са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове за установяване дължимостта на вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 67433/2022г. по описа на СРС, 40-ти състав, а именно: **2291,59лв.** - цена на доставена топлинна енергия за периода 01.05.2019г.-30.04.2021г., ведно със законната лихва от 09.12.2022г. до изплащане на вземането, **388,17лв.** - мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г.- 31.08.2022г., **59,86лв.** - цена на извършена услуга дялово разпределение за периода 01.11.2019г.-30.04.2021г., ведно със законната лихва от 09.12.2022г. до изплащане на вземането, и **13,84лв.** - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 31.12.2019г.-29.11.2022г.

Ищецът твърди, че между него и ответника е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи са обвързали абонатите на топлопреносното предприятие без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че е доставил до процесния имот, находящ се в /населено място/ аб. № ***, топлинна енергия на претендираната стойност, която не е заплатена. Посочва, че ответникът дължи и заплащане на цената за извършване на услугата дялово разпределение в етажната собственост, както и лихва за забава върху главните вземания.

Съобразно изложеното, моли за уважаване на предявените искове.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който се оспорват предявените искове. Прави възражение за прихващане с насрещно вземане в размер от 20 000лв., представляващо дължимо от страна на ищцовото дружество обезщетение (цена) за ползване на изградените от етажните собственици енергийни обекти и съоръжения, които не са изкупени, но се ползват от него. Посочва, че баща му – Б. Т. закупил правото на строеж върху ап. № 3 в сградата на /населено място/ през 1994г., като същият починал на 27.12.2017г. и оставил за единствен наследник И. Т., която се явява правоприменник на всички негови права и задължения. Твърди, че абонатната станция и външният топлопровод в сградата са изградени със средства на собствениците, като ответникът притежава ¼ идеална част от общите части, включително от съоръженията. Поддържа, че договор за прехвърляне на съоръженията на ищцовото дружество не е сключван, въпреки отправено искане на 01.02.2008г. от етажните собственици към дружеството.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявените искове.

Предявени са за разглеждане по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, както и възражение за прихващане с насрещни вземания с правно основание чл. 137, ал. 2 ЗЕ вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД и чл. 137, ал. 2 ЗЕ вр. пар. 4, ал. 4а от ПЗР на ЗЕ.

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, разпределението на доказателствената тежест по предявените искове е както следва:

Ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните факти: 1/ по иска за главници – че за процесния период между страните е съществувало правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия (че ответникът е собственик или вещен ползвател на имота, който е топлоснабден, или че има нарочно сключен договор за продажба на топлинна енергия); обема на доставената до процесния имот топлинна енергия, както и нейната стойност; че е извършена услугата дялово разпределение и нейната стойност 2/ по исковете за обезщетение за забавено плащане на главниците – че главното парично задължение е възникнало, че е настъпил неговия падеж, както и размера на обезщетението за забава.

Ответникът следва да докаже фактите, от които произтичат възраженията му.

По възражението за прихващане:

В тежест на ответника е да докаже, че наследодателят му и впоследствие самият ответник са били собственици през сочения период на съоръженията за присъединяване и абонатната станация в сградата на /населено място/, за които претендира заплащането на обезщетение за ползването, в това число, че процесните съоръжения са изградени със средства на ищеца/наследодателя му след съгласуване с топлопреносното предприятие и са въведени в експлоатация; че ответникът е ползвал процесните съоръжения през процесния период и дължи обезщетение за ползването, респ. наемна цена съгласно методика, определена от КЕВР, в претендирания размер.

В тежест на ищцовото дружество е да докаже, че е придобил собствеността върху процесните съоръжения и през процесния период именно той е бил техен собственик или е имало необоснован отказ от страна на ответника и наследодателя му за придобиването им, както и че е заплатил дължимото обезщетение/наемна цена за ползването, като съдът му указва, че не сочи доказателства за никое от посочените обстоятелства.

С оглед становищата на страните, съдът отделя за безспорно в отношенията им, че до 27.12.2017г. Б. Т. е бил собственик на ап. № 3, находящ се в сградата на /населено място/ в гр. София, която е присъединена към топлофикационната мрежа, като след неговата смърт негов законен наследник се явява И. Т., която от този момент е придобила по наследствено правоприменство собствеността върху имота.

Представените от страните писмени доказателства са допустими и относими, поради което следва да бъдат приети.

Съдът намира, че за изясняване на релевантните за спора обстоятелства, които изискват специални знания, следва да бъде допусната съдебно-техническа експертиза, която да отговори на поставените от ищеца въпроси, като по отношение на задачите, поставени от ответника, същите следва да бъдат прецизирани от съда.

Искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза следва да бъде оставено без уважение, тъй като такава не се явява необходима.

Съдът намира, че с оглед пределите на силата на пресъдено нещо по чл. 298 ГПК, бе извършена служебна проверка за наличие на влезли в сила съдебни решения по спорове с идентичен характер между страните, която установи наличието на такива по гр. д. № 47757/2015г. по описа на СРС, 73-ти състав, 55846/2018г. по описа на СРС, 50-ти състав, и гр. д. № 22784/2021г. по описа на СРС, 38-ми състав.

С исковата молба е направено искане да бъде конституирано като трето лице –

помагач на страната на ищеца – „фирма“ ЕООД. При преценка на изложените в молбата за привличане обстоятелства съдът намира, че е налице правен интерес от привличането на трето лице - помагач, тъй като е налице връзка между евентуален неблагоприятен изход от делото и правоотношенията между ищеца и третото лице. Предвид изложеното следва да бъде допуснато привличането на третото лице – помагач на страната на ищеца. Същото следва да бъде задължено да представи протоколите за отчет за имота през процесния период, както и издадените изравнителни сметки.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА „фирма“ ЕООД като трето лице – помагач на страната на ищеца.

ЗАДЪЛЖАВА третото лице – помагач да представи всички документи, касаещи отчитането и разпределянето на топлинна енергия в имота за процесния период, включително издадените изравнителни сметки.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **16.11.2023г. от 10:00ч.**, за която дата и час да се призват страните.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклада по делото съобразно мотивната част на определението.

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

ПРИЕМА като доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-техническа експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба задачи, както и на следните задачи: **Какъв е размерът на средната пазарна цена за ползването на процесните топлопровод, съоръженията към него и абонатната станция за периода 08.09.2006г.-07.05.2018г. съгласно чл. 137, ал. 2 ЗЕ и какъв е размерът на наемната цена за ползването на същите обекти за периода 08.05.2018г.-05.09.2023г. според методиката, определена от КЕВР, в зависимост от типа и мощността на съоръжението съгласно пар. 4, ал. 4а от ПЗР на ЗЕ, като вещото лице направи разбивка за наемната цена и отделно за периодите 05.09.2020г.-05.09.2023г. и 05.09.2018г.-05.09.2023г.?**

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. Т. Т..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за вещото лице в размер на 750лв., вносими поравно от страните в едноседмичен срок от уведомяването.

ДА СЕ ИЗИСКАТ по гр. д. № 47757/2015г. по описа на СРС, 73-ти състав, гр. д. № 55846/2018г. по описа на СРС, 50-ти състав, и гр. д. № 22784/2021г. по описа на СРС, 38-ми състав, преписи от окончателните (крайните) съдебни актове, като в случай че същите са влезли в сила, следва да бъде удостоверена датата на влизането им в сила.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____